

“Μέσα στη χαρά της Αναστάσεως προβάλλει η δυσπιστία”

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

“Πρέπει όμως στις δύσκολες στιγμές της δοκιμασίας της δικής μας δυσπιστίας με υπομονή, προσευχή και την πνευματική καθοδήγηση του πνευματικού μας να ενισχύσουμε τη πίστη μας” τόνισε στο κήρυγμά του για την Κυριακή του Θωμά, ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε, κ. Σεραφείμ Κυκκώτης τονίζοντας ότι το “παράδειγμα του Αποστόλου Θωμά έρχεται να μας παρηγορήσει και ταυτόχρονα να μας υπενθυμίσει τη δική του ομολογία για το πρόσωπο του Ιησού Χριστού ως του αληθινού Θεού”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Μέσα στη χαρά της Αναστάσεως προβάλλει η Εκκλησία μας το παράδειγμα του δύσπιστου Θωμά (δύσπιστος είναι αυτός που για πιστέψει κάτι θέλει να δει αποδείξεις), που τελικά το μεγαλείον της πίστης του αποτελεί δίδαγμα για όλους εκείνους που περνούν μέσα από το στάδιο της δυσπιστίας.

Έτσι, έστω κι αν ο Θωμάς για τρία ολόκληρα χρόνια ήταν κοντά στο Χριστό όπου είδε θαύματα και πράγματα, εντούτοις βρέθηκε να αμφισβητεί για την Ανάσταση του Χριστού, επιμένοντας ν' αγγίξει και να ψηλαφίσει τα σημάδια των καρφιών του σταυρωμένου σώματος του Ιησού.

Η έννοια της δυσπιστίας έχει καλοπροαίρετο χαρακτήρα ή κακοπροαίρετο.

Έχει καλοπροαίρετο χαρακτήρα όταν δυσκολεύεσαι να πιστέψεις κάτι γιατί σου φαίνεται απίθανον και ζητάς περισσότερα στοιχεία, περισσότερες πληροφορίες για να πεισθείς.

Έχει όμως η δυσπιστία και κακοπροαίρετον χαρακτήρα όταν απορρίπτεις κάτι που μπορεί να σε βοηθήσει απλώς και μόνο γιατί είσαι προκατελλειμμένος αρνητικά με ό,τι δεν μπορείς να κατανοήσεις. Αυτή είναι απιστία.

Φυσικά ο όρος απιστία έχει πολλές σημασίες, όπως η απιστία ανάμεσα σε συζύγους όταν η αγάπη τους αρχίζει να ξεφτίζει. Πέραν όμως από τον ηθικό και υλικό χαρακτήρα της απιστίας υπάρχει κι ο θρησκευτικός χαρακτήρας της απιστίας. Είναι η περίπτωση που ο άνθρωπος πέφτει στην πλάνη της απορρίψεως κάθε θρησκείας και θρησκευτικότητας.

Είναι η περίπτωση που ο άνθρωπος γίνεται αλάζονας, υπερόπτης και εγωιστής, που ισοπεδώνει τα πάντα, που απορρίπτει τα πάντα, για να δίνει μια αποκλειστική προτεραιότητα στον εαυτό του, στο εγώ του, στον εγωισμό του. Μπορεί όμως ένας να είναι άπιστος και στη σχέση του με την σύγχρονη επιστήμη, όπου αδυνατεί να εμπιστευθεί τα νέα δεδομένα της επιστήμης κι επιμένει να ζει μέσα στο σκοταδισμό του.

Η σημερινή Ευαγγελική Περικοπή αναφέρεται στην καλοπροαίρετη απιστία όπου ο άνθρωπος με καλή πρόθεση αναζητάει περισσότερες μαρτυρίες για να μπορέσει να πιστέψει ό,τι δυσκολεύεται να πιστέψει λόγω της περιορισμένης γνώσεώς του.

Θα μπορούσαμε ακόμη να πούμε ότι προβάλλοντας η Εκκλησία μας το παράδειγμα του δύσπιστου Θωμά, έρχεται να μας παρηγορήσει και να μας ενθαρρύνει και να μας στηρίξει όταν περνάμε κι εμείς αυτό το στάδιο της δυσπιστίας του Αποστόλου Θωμά. Αν δηλαδή ένας από τους Αποστόλους του Χριστού που έζησε από κοντά τόσα θαύματα του Χριστού έφθασε στο σημείο να αμφισβητεί την Ανάσταση και τη θεότητα του Χριστού, δεν είναι επίσης δυνατόν μερικοί από εμάς, μετά από δύο

χιλιάδες χρόνια, που δεν ζήσαμε προσωπικά τα θαύματα του Χριστού, να περνάμε κάποιες στιγμές μέσα απ' αυτό το στάδιο της αμφιβολίας, που στην πραγματικότητα είναι έκφραση δυσπιστίας;

Πρέπει όμως στις δύσκολες στιγμές της δοκιμασίας της δικής μας δυσπιστίας με υπομονή, προσευχή και την πνευματική καθοδήγηση του πνευματικού μας να ενισχύσουμε τη πίστη μας. Το παράδειγμα του Αποστόλου Θωμά έρχεται να μας παρηγορήσει και ταυτόχρονα να μας υπενθυμίσει τη δική του ομολογία για το πρόσωπο του Ιησού Χριστού ως του αληθινού Θεού.

Το σημαντικό σημείο της σημερινής Ευαγγελικής Περικοπής δεν είναι τόσο η δυσπιστία του άπιστου Θωμά, αλλά η ομολογία της πίστεως του Αποστόλου Θωμά ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός και ο Λόγος του Θεού, ο Κύριος μας και ο Θεός μας.

Η πραγματική εκ μέρους μας συνειδητοποίηση για την Θεότητα του Χριστού εκδηλώνεται με την αποφασιστικότητα μας να ακολουθούμε τις θείες Του εντολές. Να ζούμε σύμφωνα μ' αυτές για όλη μας τη ζωή. Αυτό ακριβώς που έκαναν όλοι οι Απόστολοι του Χριστού, όπως ο Απόστολος Θωμάς κι όλοι οι άγιοι της Εκκλησίας μας.

Το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορούμε να ακολουθούμε το παράδειγμα των αγίων μας είναι μέσα από την άδολη κι αδιάκριτη αγάπη μας προς κάθε άνθρωπο που χρειάζεται την βοήθεια μας, μαύρον, άσπρο, συγγενή, φίλον, άγνωστον, μικρόν, μεγάλον. Όπως ακριβώς θα έκανε ο Χριστός κι οι μαθητές του και οι άγιοι μας.